

Gratiam & Pacem ab Eo, qui est Pax nostra.

Vir admodum reverende, clarissime, Dñe & amice colende

Itane vero me de amici honoribus post menses domum ex aliis aliquid inaudire
& ex titulo libri publico rem certam cognoscere, prius quam amicus ipse me certiore
faciat? Nosti animum humanum suspicacem; Forre, qui est pietatissimorum etiam aliquando
infirmas, novi honores veteris amicitiae memoriam obliterant, accedere locorum distantia, insup
cultas cum eo, cuius familiaritate nihil nominis celebratati nihil auctoritati nihil eruditioni accederet.

Dignioribus vacandum, quorum doctrina, locus, nomen in ore & oculis omnium, ut ita plus ultra.

Atque id quod sine gravi culpa, & quidni prudenter? & quae similis facinus.

Sed corrigit talia Christiana charitas suspitionem hystis. An nescis majorem orationem majoribus
honoribus ^{in principis personis} adiuncta, quae a scribendo avocantur? an ignoras tempus breviale intercesse, quod com
modas scribendi occasiones denegavit? an non alias jam amici tui gratia d. litteras manus tibi
nota nec tamen suspecta? & quae huiusmodi. Dicam tamen quod res est, dolui me id non ex te
rescribere, quia quod cum omnibus amicitia nostra hic sit nota, quidam vel veritatem ne
oculma studio sunt arbitrati, cum ignorare me profiterer, vel simulatim quicquam suboriri, vel na
jam contentum, cum illud a me alienum & istud falsissimum est utroque nostrum, hoc tui stultitiae contrarium
ut esse confideam ac alio sciam, ita omnibus ideo optarem. Praeterea gratiam actionem tuam ad

Deum fore semellum aliquam eucharistica auxilium, & meir, licet elui, satis figidit, votis rerum
novus, novum titulum profecto fuisse, ad tot tantum virorum gratulationes & acclamationes
vel balbutientis Hosanna adent, quibus utut tibi non prodesse, tamen Deo res animam

Gloria ipsius ^{per te propaganda} cupidissimum, Ecclesiae per te ornanda studiosissimum. Tui amantissimum probalem.
Sed & hoc sat cito, & utinam modo bene. Benedicte sit Deus & Pater Domini nostri Jesu

Christi, qui hoc tibi munus, hunc locum, hunc titulum gratiosi largitus. Id, ex amico oro, facit.
per Spiritum S. suum, ut Veritas ejus hactenus in Academia nostris tradita a Pietate

& Prudentia tua magis magisque illustretur, contra curiosas hominum malefessionum
questiones, & antiquas novarum haereses defendatur, & ingenio juvenilibus a vanitatum studio
revocatur Doctrina Veritatis quae est secundum Pietatem non ex Scholasticarum stentore

sed ex Auro pietatissimum, in quo quod auctor Juxta, Verbo Dei, potentia illa Dei, inculcatur. Omnes
cedant ad nominis Divini gloriam & Ecclesiae emolumentum. De reliquo, ni grave tibi, ni

inutile plane arbitratus fueris, ne ne plane ex amico albo expungas, rogo: sed ubi vult
memoriam reculas hominis tui amantis, licet Ministrum Jesu Christi minimi, cui toties

et tot infirmitatibus conflictanti quae corporalibus quae spiritualibus, Domine illud inculcat
& Moysi & Paulo dictum, & quantum iustus verum hinc? 74-27 ^{expiat omne delictum suum}

(nec enim enim scribere Hebraea aut Graeca dedisti, quavis multa effluerent) & cui lubens
respondes, Sufficit mihi Domine, modo liceat mihi canis instar micis frui & vel inter jani,

tunc in inter humilitatis tui numerari. Tobi tui titulum vult, librum quod argumini
contineat inquirere non potui, ita ne hac hyeme varia occupationes, variis muneris facis,

sancti & maxime ardui labores, varia quoque infirmitates deorante sunt, ut me non sim,
& mihi gaudeam si conciones meas dolite parare mihi concedatur, ubi sapius futile hoc var

deficit, ut praesentia videtur Dei si & non ex me. Et sit gloria. Impetra quae ab animo
tuo, ut data occasione mihi a tui & Academiae vestris statu & libri illius contenta

aperias, quam ante propter auctorem, quamvis ^{et propter me} ista species quam eam a me perlectum in.
Nosti bibliopola pretium ejus statum quicquid florulentum & duodecim studeam, ut auctum.

Academia nostra statum, ut totius Provinciae elui, propter magnatum contentiones non
exiguus in peniculo versatur, quod Deus benignissimus, avertat & in tot Academicarum eversione

Politicarum convulsionem Belgiam nostram oculis quavis parvo intueatur & defendat. Cujus
gratia Te et Vir Cl. & Tua tui concedo, cum officiosissima a me, mea, meir salute.

Quoniam. 1644

R. T. T.

Johannes Marling.

tum vel in
Accepi enim
occupatiores
ne respon
impulso
latione
tu modo
ad gloriam
mg. Sic
errores et
certo certis
cubi agro
ursum in
sic quomodo
Anglicanas
primus, de in
illas in
nisi ego
lenientem
facit divi
Illi Evange
Hispania
in periodo
taga distri
es ingre
na Int
ori, & dubito
scribatur
in vitam
item coele
referenda
nihil optum
rum septem
magno in
tantum
incipiam
grime fieri
ipiam: cuj
erio jam
pola intie
nondum
da discar
Verbo Billi
& nostras
scribem
magis
quod ger
a st. ha
possem?
thi nostram
int divina
honorende
amice

Almae Reverendae, Christianae
Academiae Vindob. Johanni
Occidio SS. Theob. Dobn,
Surgens & Scholae Linguae
in Academiae Praeceptorum
Professori celebramus Quod
& ante in hunc albedum

frangunt.

